

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117880688/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

mod det fine Døgnflueliv, der spredte sine Vinger til Parringstimens søde Frihed, inden Døden kom eller Larvelivet igen begyndte, mod den sølvstøvede Natsværmer, der strejfede hans Kind, mod al den befrugtende Sæd, Natten var svanger med, mod Blodets stærke Banken i sine Arme, mod selve den Guddomslykke at føle sin egen Sjæl, at leve, at længes, at attraa Elskoven som Fuldkommengørelsens Lyst indtil Døden.

Og Sølv var stolt og stor trods sin Fange-tilværelse. Hans stakkels forsømte Legeme rankede sig i en hidtil aldrig følt Kraft; hans stride oplejede Skæg tyktes ham med eet manddomsskønt og naturligt. Høstmaanedens brede Flod af modne Frugters Vælgte vældede ned i hans Kælder og rensede den ud. Og Sølv gik til sin Kilde og vadede sit Ansigt, sin Hals, sit Bryst og sine Arme med dens rene krystalduftende Vand, og han sprængte det i sit Haar som en tindrende Krone af Draaber, blanke som Rosenstene. Og han klædte sig nøgen og lod Sommernattens Luft afsvale og ligesom rense alle sine Lemmer, inden han lagde sig paa sit Leje.

Det lille Kors lagde han paa sit nøgne Bryst, og han blev ved at se Maaneskinnet ulme grønligt og blaaligt frem af hver Sten, og han